

Axel Kristensen: Der foreligger i Dag ikke noget som helst nyt i Forhold til sidste Gang, vi behandlede denne Sag, saa det vil i og for sig være rimeligt at nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved første Behandling af det oprindelige Lovforslag. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det staar Spalte 6140 i Folketingstidenden for 1945 —46.

Uden at komme synderligt ind paa Sagen finder jeg det rimeligt at understrege det, Statsministeren sagde dengang: at han fandt det uhyre væsentligt, at ikke en af Parterne blev tvunget ind i noget her, men at de Foranstaltninger, der kunde blive Tale om, praktisk talt gennemførtes paa Frivillighedens Grund. Jeg mener, at begge de Parter, der her er impliceret, repræsenterer saa store Dele af Befolkningen, at det vil være umuligt at lovgive paa en Maade, som vil være krænkende for en af Parternes Retsbevidsthed. Det vil derfor være nødvendigt i meget høj Grad at drage begge Parter ind i det, der skal ske.

I øvrigt kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til en meget nøje og grundig Overvejelse af de Spørgsmaal, der her foreligger.

Rytter: Ogsaa jeg skal henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Lovforslagets Behandling i forrige Samling, men jeg vil gerne tilføje, at de Betæneligheder, jeg dengang fremkom med i Forbindelse med Nedsættelsen af en fast Voldgiftsinstitution, delvis uden om Parterne, i den forløbne Tid ikke er blevet mindre.

Derimod har Nedsættelsen af en Kommission fortsat mit Partis Interesse ud fra den Betragtning, at dette Spørgsmaal af Parterne er erkendt at være af en saadan Vigtighed, at en Løsning trænger sig paa. Forholdet er imidlertid det, at de Spørgsmaal, der her skal drøftes, finder deres bedste og naturligste Løsning gennem direkte Forhandling mellem Parterne, og saa vidt jeg har forstaaet, er der i den seneste Tid fra begge Sider fremkommet Udtalelser, som netop gaar ud paa, at man paa disse Omraader er indstillet paa at naa til Enighed. Jeg vil derfor mene, at Nedsættelsen af en saadan Kommission i Øjeblikket maaske snarere vil kunne skade end gavne det, der er Forslagsstillernes Hensigt.

Imidlertid vil ogsaa mit Parti gerne medvirke til gennem et Udvalg at faa disse Spørgsmaal nærmere belyst.

Svend Nielsen: Jeg vil paa ny understrege, hvad mit Partis Ordfører, det ærede

Medlem Hr. Fuglsang, gav Udtryk for, da Lovforslaget var til Behandling den 14. Juni: at vi for vort Vedkommende under ingen Omstændigheder ønsker at medvirke til Gennemførelse af en tvungen Voldgift. Vi tror ikke, det er denne Vej, man skal slaa ind paa, for saa vidt man ønsker at faa udjævnet de Modsætninger, som gør sig gældende Parterne imellem paa Arbejdsmarkedet. De Modsætninger, vi har med at gøre her, er jo ikke kunstigt fremkaldt, det er Modsætninger, der er en naturlig Konsekvens af de Samfundsforhold, hvorunder vi lever — de Samfundsforhold, som kendetegnes af, at det er den ene Part, der ejer Produktionsmidlerne, medens den anden Part paa dette Omraade er totalt ejendomsløs. Det er netop dette Modsætningsforhold, der af og til giver sig Udslag i de voldsomme Brydninger, som vi har været Vidne til. Og det er fortsat den ene Part, der har fat i den tunge Ende; det er stadig væk Arbejdsgiverne, som har fat i den tunge Ende, ikke blot naar man forhandler om Overenskomster, men ogsaa mellem Overenskomstafslutningerne.

Det giver sig Udslag paa en Række Omraader. Det giver sig Udslag derigennem, at det udelukkende er Arbejdsgiverne, der bestemmer, hvorvidt der skal ske Produktionsomlægninger eller ikke. Det er ogsaa Arbejdsgiverne, der, set ud fra deres Synspunkt, tager Stilling til, hvorvidt der paa visse Omraader skal tages andre Materialer i Anvendelse, der øver Indflydelse paa de Overenskomster, man har afsluttet — Forcering af Arbejdstempoet m. m. Det er stadig væk udelukkende den ene Part, der bestemmer, hvorvidt der skal afskediges eller antages. Alle disse Modsætninger, som daglig kommer til Udtryk paa vore Arbejdspladser, er jo en Konsekvens af den Stilling, de to Parter har inden for Samfundslivet, og ud fra denne Betragtning er vi ikke af den Opfattelse, at det vil tjene en sund, rolig og fornuftig Udvikling at gaa ind for Gennemførelse af tvungen Voldgift; for de Problemer, vi her staar over for, kan man nu ikke løse ad kunstig Vej — og jeg kalder Oprettelsen af en tvungen Voldgift for en kunstig Foranstaltning.

Jeg er overbevist om — og det er for øvrigt blevet bekræftet ved en Række Lejligheder, paa Kongresser og Generalforsamlinger, hvor man inden for Fagbevægelsen har haft denne Sag til Behandling —, at man fra Arbejderbevægelsens Side under ingen Omstændigheder ønsker at faa indført tvungen Voldgift; Lov om Arbejdsforhold skræmmer stadig væk. Fra Arbejderbevægelse-